

נייר עמדה בנושא

הצעת חוק דמי מחלה (תיקון – היעדרות בשל מחלת הורה), התשע"ג-2013

מבוא

"חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת הורה), התשע"ג-2013", קובע בסעיף 1 כי "עובד שלו או לבן זוגו הורה ש**מלאו לו 65 שנים** זכאי לזקוף עד ששה ימים בשנה של היעדרות בשל מחלת ההורה".

"הצעת החוק דמי מחלה (תיקון – היעדרות בשל מחלת הורה), התשע"ג-2013" מבקשת לקבוע שיש למחוק את הגבלת הגיל הקיימת כעת בחוק ולקבוע שכל הורה תלתי, יכולים ילדיו להיעדר עד שישה ימים בשנה מעבודתם כדי לסעוד אותו במחלתו.

מטרת נייר עמדה זה לברר את נקודת המבט היהודית ביחס להצעת החוק הזאת.

המבט היהודי

רבני "צהר" תומכים בהצעת החוק מנקודת מבט יהודית, משום שכיבוד אב ואם אינו תלוי בגיל ההורים.

1. **כיבוד הורים כערך יהודי יסודי**. נאמר בתורה: "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" (שמות כ, יא). החובה המוסרית לכבד את ההורים היא אחד מעשרת הדיברות המהווים את ערכי המוסר היסודיים ביותר של העם היהודי. חובה זו כוללת גם את חובתם של הבן או הבת להפסיד ימי עבודה כדי להיות במחיצת הוריהם בשעה שהם זקוקים להם, כפי שנפסק בשולחן ערוך: "חייב לכבדו בגופו, אע"פ שמתוך כך בטל ממלאכתו ויצטרך לחזור על הפתחים" (יורה דעה רמ, ה). חובה זו גורפת וחלה על כל אדם וביחס לכל הורה בלי קשר לגילו.¹ משום כך, על פי ההלכה, אין טעם להבחין בחוק לעניין זה בין הורים לפי גילם.
2. **הדאגה לילדים מול הדאגה להורים**. "חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת הילד), התשנ"ג-1993" קובע כי הורה יכול להיעדר עד 8 ימים בשנה עקב מחלת ילדו שהוא בן פחות מגיל 16. לעומת זאת, אם הוא הורה יחיד, החוק קובע שמותר לו להיעדר מעבודתו עד 16 יום. העדפת החוק את טיפול ההורים בילדם על פני טיפולם בהוריהם, הבאה לידי ביטוי במספר הימים הרב יותר שהחוק מתיר להורים להיעדר לשם טיפול בילדם לעומת מספר הימים שהוא מתיר לילדים להיעדר מעבודתם לטיפול בהוריהם מתיישבת עם המוסר היהודי.²

הצעה לשינוי החוק ביחס לילד יחיד

כשם שבדאגה של ההורים לילדיהם, החוק מעניק מספר כפול של ימי היעדרות להורה יחיד, כך לדעתנו ראוי שיעניק מספר כפול של ימי היעדרות לבן יחיד לטיפול בהורה תלתי.

משום כך, לדעתנו, יש להוסיף ל"חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת הורה)" סעיף 1ב:

עובד שיש לו או לבן זוגו הורה, והוא בן יחיד, זכאי לזקוף עד שנים עשר ימי היעדרות בשנה בגלל מחלת הורה על חשבון ימי המחלה הצבורה שלו, ובלבד שבן זוגו עובד ושלא נעדר מעבודתו מכוח זכאותו לפי חוק זה.

¹ שוייע יורה דעה רמ, סעיפים ח, י, יח.

² ציץ אליעזר, חלק ז, סימן לח. {למה לפתע יש ציון הסימן במפורש? ראוי היה לעשות כן בכל הקבצים}